

**Milan Miženko: Vítkov jako místo paměti české společnosti v devatenáctém a dvacátém století, Praha UK FHS 2018, 98 s. včetně příloh**

Předložená diplomová práce je zdařilým příspěvkem ke zkoumání místa paměti v teoretickém i praktickém pojetí. Diplomant práci rozdělil vedle úvodu do jedenácti kapitol, na které navazuje seznam pramenů, literatury, elektronických zdrojů a přílohy. Ve vztahu ke zpracovávanému tématu považuji strukturu práce za zdařilou a dobře promyšlenou. Jednotlivé části jsou vyvážené a jejich zpracování je vedeno jasným cílem, ačkoli jeho formulování v úvodu diplomové práce by mohlo být pregnančnější. Je poněkud škoda, že autor úvodu nevěnoval větší pozornost, neboť by to kvalitě práce nepochybně přispělo.

V navazujících kapitolách se diplomant postupně věnuje teoretickému ukotvení, do kterého zařazuje svůj výzkum. Dosavadní teoretický rámec diplomant pouze nepřebírá, ale sám ho rozšiřuje (s. 11). V následující kapitole se diplomant zamýšlí nad relevancí zvoleného místa – Vítkova – pro funkce míst paměti. Závěr, že Vítkov kritéria splňuje, vyznívá přesvědčivě. Ve třetí kapitole se věnuje hodnocení bitvy na Vítkově v české historiografii, od Františka Palackého po současnost. Osobně postrádám zmínku o pojetí ze strany prof. Františka Šmahela, asi nejvýznamnějšího současného znalce problematiky husitství. V následujících kapitolách diplomant sleduje proměny vnímání Vítkova v historickém vývoji od 19. století po současnost. Autor se dále též celkem podrobně věnuje i vnímání husitství a jeho odkazu v politických režimech 20. století. Jako mezníky autor vnímá politické události 20. století. Toto pojetí považuji za adekvátní zpracovávané tématu. Diplomant přesvědčivě ukázal úlohu, jakou sehrával Vítkov v českém národním uvědomování v 19. století, stejně jako v období meziválečného Československa a následného období socialistického vývoje. Na rozsahu a uchopení deváté kapitoly, zaměřené na období po roce 1989, se jasně ukazuje jistá nejistota, která v české společnosti po sametové revoluci ve vztahu k Vítkovu i odkazu husitství zavládla.

Na první pohled stručná desátá kapitola přináší přehled názorů současné (údaje k roku 2010) české společnosti na Vítkov, husitské hnutí, Jana Husa a Jana Žižku. Uvedené tabulky jen dokládají postupnou proměnu vztahu společnosti k husitství a vnímání jeho kladných a záporných stránek. Zajisté zajímavé výsledky by přineslo i zopakování výzkumu, které by mohlo posloužit ke komparaci a sledování trendů. Je však nutné zdůraznit, že toto nebylo cílem autora.

Diplomová práce je ukončena celkem rozsáhlým závěrem, ve které se diplomant podrobně věnuje podle jednotlivých etap hodnocení svého výzkumu, zorným úhlem diplomantem formulovaných funkcí míst paměti. Závěry jsou přesvědčivě formulovány a odůvodněny.

Diplomová práce je vypracována na základě vhodně zvolených pramenů a literatury. Diplomant prokázal znalost tématu a schopnost na základě pramenů a literatury zpracovat souvislý odborný text, který též obohacuje a posouvá současné zpracování tématu.

Z dílčích připomínek je nutné poukázat na poněkud amatérskou práci s přístupem Maurice Halbwachse, aniž by autor využil a do seznamu literatury uvedl jeho známou práci Kolektivní paměť. Vadou na kráse celého díla je i nadbytečné množství překlepů a stylistických nepřesností. Na první pohled je též patrné nedodržování formy zápisů bibliografických citací. Je škoda, že autor tuto stránku poněkud podcenil a neprovedl důslednou jazykovou a formální korekturu.

Na závěr mohu konstatovat, že diplomová práce Milana Miženka po formální i obsahové stránce vyhovuje nárokům kladeným na diplomové práce. S ohledem na tuto skutečnost diplomovou práci doporučuji k obhajobě před komisí a navrhuji hodnocení velmi dobře.

Praha 7. září 2018

do

c. PhDr. et JUDr. Jan Štemberk, Ph.D.